587/00

Den 14. februar 2000 blev i sag nr. 50.910:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark
Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning efter en anmeldt dækningsberettiget brandskade.

Det fremgår af sagen, at politiet den 1/7 1998 besluttede at opgive påtale mod klageren for forsætlig brandstiftelse, fordi videre forfølgning ikke kunne ventes at føre til, at klageren fandtes skyldig til straf.

Selskabet har udbetalt udbetalt erstatning i sagen, men klagerens advokat kræver yderligere 22.250 kr. i erstatning efter brandskaden den 2/4 1998.

Kravet vedrører følgende:

1. En egetræsreol, der er erstattet med 15.000 kr.

Klageren kræver, at selskabet udbetaler yderligere 10.000 kr. i erstatning for egetræsreolen, idet han gør gældende, at reolens genanskaffelsespris er 25.000 kr. Klagerens advokat har i skrivelse af 3/11 1998 til selskabet anført: ”Min klient oplyser, at den tilbudte reol mangler skrivepult, ligesom dimensionerne og placering af de blyindfattede ruder er helt forkert. Reolen var med ben. Reolen er næsten 2 m høj og godt 3 m bred. Min klient har tegnet en skitse fra lejligheden, og en opmåling af lejligheden burde kunne kon-

statere de … [korrekte mål], ligesom de af Deres kollega tagede fotos burde kunne understøtte ovennævnte. Min klient kan derfor fortsat ikke acceptere erstatningen, idet den tilbudte reol ikke svarer til den, som er brændt."

Selskabet har i skrivelse af 4/8 1999 til nævnet anført: "Som vi tidligere har gjort advokaten opmærksom på, er de 15.000 kr. den pris, som Topdanmark har indhentet på en tilsvarende reol, som i kvalitet svarer til den beskadigede. Såfremt vi modtager dokumentation på, at den udbetalte erstatning på de 15.000 kr. ikke svarer til værdien af den beskadigede reol, er vi naturligvis indstillet på igen at se på den udbetalte erstatning. Imidlertid har vi stadig ikke modtaget nogen dokumentation for, at den udbetalte erstatning ikke svarer overens med værdien."

2. Et kakkelbord, der er erstattet med 750 kr.

Klageren kræver, at selskabet udbetaler yderligere 2.250 kr. i erstatning for kakkelbordet, idet han gør gældende, at bordets genanskaffelsespris er 3.000 kr.

Selskabet gør gældende, at kakkelbordet var beskadiget inden skaden, og at dagsværdien derfor er fastsat til 750 kr.

Klagerens advokat har i skrivelse af 3/11 1998 til selskabet anført: "Der er ikke tale om et ganske almindeligt kakkelbord, men et i overstørrelse. Før branden havde bordet alene én revnet kakkel og ellers i pæn stand. Nu er der 3 revnede kakler, og bordet er ramponeret og sodsværtet. Erstatningen på de kr. 750 kan derfor ikke accepteres."

3. Ikke afleverede/manglende genstande fra det nedbrændte lejemål.

Klageren kræver 5.000 kr. i erstatning for ikke afleverede/manglende genstande fra lejemålet. Kravet dækker bl.a. 600 l. olie, 1 stk. stige, 1 stk. parabolantenne og en elregning.

Klageren gør gældende, at taksatoren har forment ham adgang til ejendommen og lovet, at ubeskadigede effekter ville blive leveret på klagerens nye adresse. Klagerens advokat har i skrivelse af 9/7 1999 til nævnet anført: "Min klient bliver afhørt i forbindelse med efterforskningen af branden, og J.B., der er taksator ved Topdanmark, (tidligere

kriminalbetjent) formener min klient adgang til lejligheden og meddeler, at han ikke må komme der, ligesom han nok skal sørge for, at min klients ubeskadigede genstande vil blive leveret på den nye adresse. … Topdanmark har først langt senere meddelt, at han nu selv måtte sørge for at hente disse, uden at kunne anvise nøgle m.v. til brug herfor. Topdanmark har således forhindret min klient i at få disse ting i sin besiddelse, idet man ikke langt tidligere har meddelt, at han selv skulle hente disse, forinden udlejeren har fået lejemålet til fri disposition for udlejning m.v."

Selskabet har i skrivelse af 4/8 1999 til nævnet anført: "I sagens natur har vor taksator ikke nogen grund til at nægte forsikringstageren adgang til skadestedet, herunder nogen bemyndigelse til dette og heller ikke nogen interesse i at give forsikringstageren dette påbud. Såfremt nogen har nægtet forsikringstageren adgang til skadestedet, må dette enten være politiet eller udlejeren. At forsikringstageren ikke har kunnet afhente sine effekter, er derfor et forhold, som Topdanmark ikke har nogen indflydelse på og heller ikke kan komme til at hæfte for. … At forsikringstageren bl.a. ikke har kunnet komme ind på ejendommen og aflæse sit el-forbrug, har på ingen måde relationer til selve brandskaden, men er derimod formentlig et mellemværende mellem vor forsikringstager og udlejeren af ejendommen. … må vil tilbagevise det krav, som forsikringstagerens advokat fremkommer med på i alt 5.000 kr. til dækning af de effekter, som forsikringstageren ikke har afhentet på skadestedet. At effekter ikke bliver afhentet medfører bestemt ikke, at Topdanmark har pligt til at betale erstatning for disse effekter."

4. Størrelsen af erstatningen for genhusning.

Klagerens advokat har i skrivelse af 9/7 1999 til nævnet anført: "Pr. 15. april 1998 skulle min klient overtage et hus, hvor han påregnede at påbegynde indflytning denne dato, hvorefter lejemålet skulle opsiges. Der gik dog 14 dage, forinden min klient kunne indflytte på ejendommen, hvor Topdanmark, J.B., har nægtet at betale for min klients ophold på hotel. Min klient var derfor henvist til at bo i sin bil."

Selskabet har i skrivelse af 4/8 1999 til nævnet anført: "Omkring genhusningen kan det oplyses, at Topdanmark står totalt uforstående overfor, at forsikringstageren har måttet bo i sin bil i 14 dage. Dette burde ikke være nødvendigt, idet Topdanmark har betalt for genhusning fra skadetidspunktet og til den 28.4.1998, hvor forsikringstageren har fået

etableret en hushandel, bortset fra perioden 20.4. til den 24.4., hvor forsikringstageren var fraflyttet kroen. Dette giver efter vor udregning ikke en periode på 14 dage, som påstået af advokaten. … Vi har derfor overfor advokaten både tilbagevist den påstand om, at vor taksator skulle have presset hans klient til at bo i bilen, og at Topdanmark ikke kan imødekomme ønsket om at betale yderligere i genhusningsomkostninger."

Selskabet har endvidere bemærket, at klageren ifølge det til selskabet oplyste ikke har betalt husleje igennem ca. ½ år og således heller ikke i den periode, hvor selskabet har betalt for genhusning. Selskabet henviser til, at forsikringen alene dækker merudgifter i forbindelse med fraflytning fra forsikringsstedet.

5. Renter.

Klageren kræver 5.000 kr. i renter. Klagerens advokat har i skrivelse af 9/7 1999 til nævnet anført: "Herudover kræver min klient kr. 5.000 i erstatning for den lange tid, der er forløbet, forinden erstatningssummen er udbetalt. Skaden er sket den 2. april 1998, mens erstatningen er udbetalt den 16. november 1999 [1998]. Der er således gået 7½ måned, hvor min klient alene har modtaget kr. 9.000 i a conto erstatning, mens resterstatningen på kr. 61.863,48 først er udbetalt 16. november 1999 [1998].

Selskabet har i skrivelse af 4/8 1999 til nævnet anført: "Selve sagen har været noget kompliceret, idet det har været vanskeligt for vor taksator at finde ud af, dels hvilke ting der er blevet beskadiget i forbindelse med brandskaden, dels at forsikringstageren ikke har sørget for at afhente sine ting på ejendommen, dels at det tog lang tid at få udarbejdet lister over de beskadigede effekter. … At sagen yderligere har været kompliceret, skyldes det forhold, at politiet sigtede forsikringstageren for selv at have påsat branden i ejendommen. Denne sigtelse blev dog frafaldet i et brev af 1.7.1998. I de sager, hvor der er mistanke om, at forsikringstageren selv står bag branden, vil der normalt ikke blive udbetalt fuld erstatning, men derimod kun et acontobeløb, indtil vi får vished om, hvorvidt sigtelsen er korrekt eller ej."

Det fremgår af sagen, at OK taksation & vurdering i 1998 har udarbejdet skadeopgørelser den 27/8 (samlet erstatning ca. 60.000 kr.), 25/9 (samlet erstatning forhøjet til ca. 68.000 kr.) og 15/10 (samlet erstatning forhøjet til 74.000 kr.).

Selskabet har fremlagt 21 fotografier for nævnet, hvor man bl.a. kan se egetræsreolen og kakkelbordet.

I Familiens Basisforsikring hedder det bl.a.: ”**15 Redningsudgifter, flytteomkostninger og dokumenterede merudgifter ved fraflytning 15.1 Forsikringen dækker:** … 15.1.2 I forbindelse med en skade, der er dækket af forsikringen, erstatter udover forsikringssummen endvidere: 15.1.2.1 Rimelige og nødvendige udgifter til redning, bevaring og oprydning. 15.1.2.2 Rimelige og nødvendige udgifter til ud- og indflytning. 15.1.2.3 Andre rimelige og nødvendige merudgifter, herunder til opmagasinering, **i indtil 1 år i anledning af helårsboligens fraflytning.** 15.1.3 De under pkt. 15.1.2 nævnte udgifter erstattes endvidere, hvis en lejer, andelshaver eller ejerlejlighedsindehaver som følge af en skade, der ville være dækket af en sædvanlig byggeforsikring, er ude af stand til at bebo helårsboligen, **og udgifterne ikke kan forlanges afholdt af ejeren.** … **16.6 Dokumentation.** … Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn.”

Nævnet udtaler:

Ad. punkt 1. Egetræsreolen og 2. Kakkelbordet.

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at det på det foreliggende grundlag ikke kan pålægges selskabet at udbetale yderligere erstatning for egetræsreolen og kakkelbordet.

Ad. punkt 3. Ikke afleverede/manglende genstande fra det nedbrændte lejemål.

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke godtgjort, at taksatoren skulle have nægtet klageren adgang til skadestedet og samtidig givet tilsagn om, at selskabet ville sikre, at de omhandlede genstande ville blive leveret på klagerens nye adresse. Nævnet finder derfor, at det ikke kan pålægge selskabet at yde erstatning for de omhand-

lede genstande, der ikke blev afhentet af klageren, og som nu er bortkommet. Det bemærkes, at det kan lægges til grund, at genstandene er bortkommet på et så sent tidspunkt, at klageren forinden havde haft mulighed for at få genstandene i sin besiddelse eller i øvrigt sikre dem mod bortkomst, jf. forsikringsaftalelovens § 82.

Nævnet bemærker endvidere, at der heller ikke er grundlag for at pålægge selskabet at betale elregningen, hverken helt eller delvist.

Ad. 4. Erstatningen for genhusning.

Af forsikringsbetingelserne fremgår, at rimelige og nødvendige merudgifter dækkes. På det foreliggende grundlag finder nævnet ikke at kunne pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning til klageren i forbindelse med hans genhusning. Nævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at klageren ifølge det oplyste ikke skulle have betalt husleje til udlejeren i bl.a. den periode, hvor han var genhuset af selskabet.

Ad. 5. Renter.

Nævnet har gennemgået sagen, og af denne fremgår bl.a., at selskabet i juni og august 1998 modtog lister fra klageren over skadede effekter, at politiet den 1/7 1998 opgav at rejse tiltale mod klageren, at taksatoren den 27/8 1998 havde udarbejdet den første skadeopgørelse og opgjort erstatningen til ca. 58.000 kr., at klagerens advokat bl.a. den 24/9 1998 igen anmodede om udbetaling af a conto erstatning, at der er udbetalt i alt 9.000 kr. i a conto erstatning senest i juli 1998, og at selskabet den 16/11 1998 udbetalte 61.863,48 kr. til klageren.

Når bl.a. henses hertil finder nævnet, at det må lægges til grund, at en væsentlig del af kravet, jf. skadeopgørelsen af 27/8 1998, er forfaldet ultimo august 1998, og klageren herefter havde krav på udbetaling 14 dage senere, jf. forsikringsaftalelovens § 24. Da selskabet ikke udbetalte erstatning på dette tidspunkt, skal selskabet yde renter efter forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal forrente erstatningen ifølge skadeopgørelsen af 27/8 1998 fra den 13/9 1998 og de senere forhøjelser fra forfaldstidspunktet, jf. forsikringsaftalelovens § 24.

Klagen kan ikke i øvrigt tages til følge.

J. Hermann
formand